

Eesti Korrespondensinstituudi Juhatusesele.

Vastavalt telefonilisele kokkuleppele härra Rajamaaga esitan alljärgnevalt visandi eesti keele kirikursuseks, mis oleks sobiv umbes üliõpilaseas olevale noorsoole.

Arvan, et selline kursus täidaks parimini oma ülesande, kui see oleks üles ehitatud praktilisele keele tarvitamisele - alles siis tulles keeleteooria juurde, kui selleks tekkitab konkreetne vajadus.

Esitatud printsiipi oleks võimalik teostada näiteks järgmiselt. Iga kiri koosneb lõikest rootsikeelsest tekstist. Õpilase ülesanne on tõlkida see eesti keelde. Korrespondensinstituut parandab teatava arvu jämedamaid või sama liiki kuuluvaid vigu. Õpilane saab tagasi kirja parandatult ja võimalikult mõnede lühidate ääremärkustega varustatult. Selliselt kujundatakse mõlemipoolne ülevaade õpilase keelepuudustest. Nüüd võiks järgneda pikem juhis paljundatud kirja näol. Võibolla puhtpraktilistel kaalutlustel oleks parem korraldada töö selliselt, et teataval ajaperioodil omistab korrespondensinstituut erilist tähelepanu teatavat liiki vigadele kõikide õpilaste juures. Niisugune töövõtte hõlbustaks eriti alguses kirijuhiste väljatöötamist (sellega võidaks n.ö. aega). Edasi arvan, et tõlgitava teksti raskus võiks varieeruda ning oleks soovitatav, kui õpilane saaks teataval määral vabalt ise valida tõlkimisele kuuluva teksti. Veel arvan, et töömeetodid võiksid teatava aja möödudes vahelduda ja varieeruda, näiteks üldist eesti keele iseloomu ja olemust käsitlevad õppekirjad või loengud suuremais keskuses - alati aga seotult praktiliste harjutustega.

Eesti keele korrespondentsaktsiooni võiks alustada ajakirjanduses tugeva aktsiooniga. Seejuures oleks oluline laiemale noorsoole näidata, miõlilisel tasemel nende eesti keel tõeliselt on, selgitada kuidas õppetöö praktiliselt toimub ja ühtlasi kasutada moodsa reklaami tehnilisi võtteid. (Vabandage lohakat lauseehitust). Näiteks võiks avaldada ajakirjanduses ühe õppekirja rootsikeelse tõlkimisele kuuluva teksti, paluda lugejaid see tõlkida eesti keelde, edasi anda (näiteks pöördkirjas) korrektse lahenduse võimalike alternatiividega, eventuaalselt diskuteerida tõenäolikke vigu ning sõnavara - sellele võiks järgneda kirikursuse töömeetodite kirjeldus ning selgitusi tavalises korras.

Lõpetades pean tunnistama, et käesolev kiri on kujunenud võrdlemise summaarseks ja ettepaneku piirjooned on võrdlemisi ähmased. Tegelik olukord on aga selline, et midagi peab tehtama meie ilusa eesti keele säilitamiseks. Raskus seisneb selliste töömeetodite leidmisel, mis oleksid vähe aega ja pingutust nõudvad ning suudaksid pakkuda küllaldaselt huvi.

Austavalt

